

מסורת הש"ס

לובא בסוף המסכת

דאמיר קרא מן המנחה עז

[illegible][illegible][illegible][illegible]

וַיִּכְרֹךְ לַחֲלָק בֵּין זֶה לַנֶּעֱמָה דְּכִיּוֹן דְּלֹאן
וְנִחַם וְנִסְפַל ע"י חֲקִירוֹן אֲעִיג' דְּשִׁירִים
וְנִסְפִּלִין עֲבָדֵינוּ אִין מַחֵה לְהִקְטִיר קוֹמָן
אֲעִיבֵיהֶם **אוֹתָן** שִׁירִים מֵה יוֹמָן
בְּאִבְרִיכָה הוּא מִלִּי לְמִסְפָּסָה מֵהֵא
פִּסְלוֹס **אִין** מִיּוֹמָן אֲחֵר מִיּוֹמָן אֲמֵא
דְּרִבּוּתוֹ וְלֹא חֲמֵר לְאִשְׁקוּר מִמֵּרְוִיחוֹ
יְכִי הֵא גִיזָה מִלִּי לְקִשּׁוֹת כָּל מִיּוֹמָן
אֲחֵר מִיּוֹמָן **ע**ל בְּהֵן יְדֵי הִיפּוֹת
בְּהֵן דְּעֵין דְּכִיּוֹן דְּשִׁירִי קֵא כְּעִי
דְּכִיּוֹן דְּכַמְעֵי עַל דֵּס הֶאֱסֵפּ וְעַל מִקּוֹם
דְּסֵס הֶאֱסֵפּ מִיּוֹמָל דִּיעֵין בְּשֵׁמֶן וְסִי
דְּמֵי לְמִיכְעֵי מִתְּחֵן חֲוֹן וְלִפִּי שְׁתַּחֲחִיל
לְהִרּוֹם כִּף מְדֻרֵּעַ קֵא מִסּוֹךְ עַל כֶּסֶן
מֵמֵא דְרֶשֶׁת בֵּיה בִין דְּעֵין בִין דְּשִׁירִי:
על

הוא מני רבי אליעזר היא א"ל אנא אמינא לך משנה של
אליעזר ¹⁰ אי ר' אליעזר מאי אירא נפרס אפי' שרוף וא
וואמאי שחק לימא ליה צבור שאני הוואל ואישתרי טומא
חסרות אמר רב אדא בר אהבה זאת אומרת החסרו
כבעל מום בצבור: יתיב רב פפא וקאמר ¹¹ להא שמעת
שמעיה לרב פפא מי לא עסקינן ¹² דרבי יוחנן ורשי
דציבור היא ופליגי אמר רב מלכיו טנא חדא ¹³ ממסלתה
הפסולה ¹⁴ משמנה שאם ¹⁵ חסרה כל שהוה פסול ותניא אלא
הפרט למנחה שחסרה היא ושחסר קומצה ושלא הקטי'
לקראי בחסרות למה לי לאו חד למנחה שחסרה קודם קמי'
בין קמיצה להקטרה ותויובתא דר' יוחנן בתרייהו לא חד
קמיצה דאי מביא מביתו וימלאנה אין ואי לא לא וחד לשם
להקטרה דאע"ג דמקטיר קומץ עליהן ¹⁶ אותן שירים אסור
לדברי האומר שחסר בין קמיצה להקטיר
ואותן שירים מה הן באכילת אמר ועירי אמר קרא והגור
הגורת ורבי ינאי אמר ¹⁷ מהמנחה מנחה שהיתה כבר

מנא הני מילי אמר רבי זירא דאמר קרא ויִקְרַב
מִמֶּנָּה כִּף זֶה אֵינִי יֹדַע מִהוּ כִּשְׁהוּא אָמַר ר' יִלְקֵה
עַל כִּף הִכְהֵן הַשְּׂמַאלִית כִּאֵן שְׂמַאלִית הָא כֹּל מ
אַלָּא יָמִין וְהָא מִיבִיעִי לִיה לְנֹפֶיֶה שְׂמַאלִית אַחֲרֵינָא כֹּ
אַחֲרַי מֵעוּט אֲלֵא לְרַבּוֹת שְׂמַאלִית אַחֲרֵינָא כְּתִיב כ
שְׂמַאלִית וַיֹּאמֶר אֲדַרְבֵּה מַה כִּאֵן שְׂמַאלִית אָף בַּעֲלָמָא
שְׂמַאלִית כְּתִיב תִּרִי בְּעֵנִי וְתִרִי בְּעֵשִׂית אֲמַר לִיה ר'
כִּהֵן יְדֵי הַיְּמִינִית וְעַל כֵּהֵן רַגְלֵי הַיְּמִינִית דְּכְתִיב (בְּשִׁמְשׁוֹן)

דמחילה היו כל השירים נותרות מן הקומץ וכשחפרו שירים היו הוציאו קרינה ויהי ויטוהר מן המנהג פליג' ר' יצחק אשכנזי בשלימה כבר בשנה שנשאו אלו שירים יאכלו אחרן ויניו אבל לא יאכלו אלא יאכא ביניהם (ו) (ז) וכן בחידא אומר קומץ לתוך הכל ויחזור ויקומץ בי יאכא. להכי אחא שמאל אחרינו למיעוט אחר מיעוט (א) דמחיהו שמ בשמן דמירע: **שמאל אחריני כביש**. וי' אחא שמעט מיעוט אחר מעליהו דקרי חרמי דלחו למיעוט אחר מיעוט אחר ודא שמאל אחרי מלמא לי אלא מדכתיב האי בתרא הו' להו שני כתובים הבאין כאחד ואין מל היאלי ואכתיב עניניהו שבתני יצחק וימי' נח' לאשטעין כאן שמאלית אלא אחר וי' שמאלית ואין מיעוט אחר מיעוט נמי ליכא לאשטעין (א) וכלהו שמ כתובין הבאין כאחד שבהם י' דומין לז' דכי מיראין אין למחזין אין נגכחו דד ויילף איך מנייה אבל הכא בדכחא מילתא כתיבי אינן שני דמירא יצחקי יצחקי לה כאן ניהל ק' שמאלית אבל דגמלא כן הו' יצחקי דמירא דכל המקומות הוא ואם ק' כחדא מירא קני ונכוחא מלחא אחר ליה ר' יצחקי ר' יצחקי. כיון דדעשת (א) וכלהו ש' הי' הימנית ועל כן דגל הימנית בין בשמן דמירע עשירין ק' דעשת: **למה**. כי

[illegible][illegible]

ה ואמרת לי את רבי
ד נמי מכשר אישתי
לנבייהו אישתי נמי
כבעל מום דמי ואין
א"ל רב יוסף ו' בר
קאש במנחת העומר
ואם חסרה כל שהוא
ה והנותרת מן המנחה
מלבונתה כלום תרי
ה וחד לשירים שחסרו
למנחה שחסרה קודם
ים שחסרו בין קמצה
ע' ו' לאכילה דאיבע'
מקטיר קומץ עליהן
ת' ו' ולא הנותרת מן
ממז בשמאל [וכ']:

המנחה וימלא כפו
הן מלוג השמן ויצק
ם שנאמר כף אינו
ב ואימא אין "מיעוט
שמאלית ואין אחר
ננוי שמאלית ארבעה
רמיה לרבי זירא על
צורע עשיר) למה לי

דרא
שירי שירים: שפיהם ככר.
ל"א שפיהם ככר שבעה שפיהם
ש שירים שנעשו שירים ממנה
(ן): לנפיש. שמאלית ולא ימנית
ן עמיתת לא ואין מימיות אחר
ל רבטש
ן עמיתת לא למה לי: רבטש
מיה לכי אחת מה כאן שפיהם
ין. לשון אחר ל"א שמאלית אחר
ווא לכו שני כותובין וא"ר כתיב
ן מניה מניה לא וא"ר כל ר
מלי שפיהם שני כותובין
ש הבאין כחחד אלא קרא י
מליק מה כאן שמאלית אף
שפוק חד גלוסיה וחד מה
מפרשת מלוסיה ויהי לדרשה
דכתיב ע"ל עד האשם ין (לשון

אח"כ קראת להם: אתה חי אלא מרבה
 וכן בימים וזהו שני שמונים הבאין
 אל ה' לישב אל בן אהרן שהתחיל
 שם כל היום ויהי ויסען את גילה אל
 ודרוש נמי על בן ירו השאר נמחק: (ל)
 מה הדרן ליהנות נדרון וכל דרמתי
 שיהיה שוריה נמי מה הדרן חיים עני
 הדרן נמי נמסא: תרתי: (ל) התא כחב
 גלוי: (ל) את מרעו. גלוי ירו דאין
 עילוי: אדא רין אתה. תרביע ארבע
 שיעליש לגלוי אדא יבא אל מיטת את
 שיעליש אתה וכל השיעליש נמי לגלוי
 מכיח רביע שום דרשינן מתי כאן
 תקועה בקטורס אדרבה מהו קמי
 לום: מה כאן שמאליה אח' בעלמא וזו
 אלו שני המסוקים חד כעני חד בעשר
 המבואר

וריקה (ט) יש במנחה: במנחת נסכים.
ובשר של זבח ומנחה קיימת לא זרזק
הבן מן המנחה אם אוזרתה והקטיר
[ז] (קיימת ואי לא לא יקטיר (את

אומרתה): **סְהִימָה כְּכֹר** : סְהִימָה כְּכֹר
 שְׁלִימָה בְּשֶׁמֶת הַקֶּזֶז הָאֵ"ל דְּשִׁמְשָׁה
 אֵינֶה שְׁלִימָה קִיבֹר : **וּמִקְטִיר דְּוִיבִין** .
 אֲלֵהֶם) שְׁרִים חֲסָדִין (סִילֹק)
 קִמְיָה לְהַקְטִיר מִקְטִירִים עֲלֵיהֶו
 הַקֶּזֶז : **וְאַחַר ר"ל כו'** . לֹא אֵינֶרְיִן
 אֵלָא אֵינֶרְיִן דְּתַנָּה לְמַעַן תִּנָּה הַכֹּא :
מִשְׁנֵה שְׁלִימָה : קֶסֶם מִשְׁנֵה **מִיִּסְרִי**
טוֹמָא לְגַבִּיטוֹ . דְּכַתְּבִין בְּחַמְדִּין (בְּחַמְדִּין
 כח) בְּחֻשְׁדִּין וּמִשְׁמַע אִפְּלִין בְּשֶׁמֶת
 י"א וְטוֹמָא : **זֶלָּא אֹמְרִים** . מְדַלָּא שְׁנִי
 הֵי שְׁמַע מִינֵה חֲסָדִין כְּבַל מוֹם מוֹם
 וְכֵן עַל מוֹם שְׁנִי בְּצִנּוֹר טַיִם מְחַמֵּד
 הַלֵּךְ חֲסָדִין דְּצִין קִמְיָה לְהַקְטִיר אִי
 הִו פֶּסֶל בִּיחַד הוּא פֶּסֶל נִמִּי בְּצִנּוֹר
 הַלֵּךְ וְחֲסָדִין : **לֵהָא מִשְׁמַע** .
 וְלֵאמְרֵיהֶוּ אֵין עַל גִּבּוֹר שְׁמֵי :
 וְלֵאמְרֵיהֶוּ אֵין עַל גִּבּוֹר שְׁמֵי :

לא ב' עסקין. (דמסו) פלוגתא
 דלעיל (ג) דכ' נמי קאמר ר"ל אין
 מקטירין קומץ עליהם בנחתה צבור
 (א) אמר רבון פזרים לזה הפניס:
 (א) סלה באו עשרים דלי שם שמן
 דאמר פ' שמי מדות (לקמן פס.) למנחה
 ולגו שמו: (מן) פסחיה (ו) וסופרים
 מן המנחה פרט (א) חסרם ר"א.
 דמנחה עליהם משמע: (א) חסר קומס.
 דשירי מנחה העשרה להלכתה משמע
 וקומץ החסר נפקא לן בהיקומץ דנה
 (לקמן דף.) דפסול מדהכי מלא
 (ב) קומץ מרי וסוף: (א) חסר
 מלבושה כלום. (ב) נפקא חסר
 (דכ) (לקמן דף ב.) דהקטרת לבושה
 וקומץ ב' (משכבות ו) את (א) (א):
 מלבושה כלום. אבל אם חסר קא
 ואכלה השירים דנאמר לקמן פס'.

פירקא (דף י"ב). דאס חסרה ב"ו בשעת
הקטנה כשרה: מרי קראי. ב"ו מסולת
ומן המנחה חבל ששמה לא משיב דהאי
לגופיה אחא לקודם קמיה חבל בשולת
למה לי מרי קראי. (לאובי) לקודם
קמיה. דלא ידע חסד ב"ו וימלטה:
ב"ו לשורש שחבור. דלון מקטירין
קומד עליהם: אסורים באכילה. דהאי
קרא דמן המנחה לא משתעי אלא

עשרים: **בא ונרמז מה הנסתר** (ל' נרמז)
 עתה קומה היפה שלמה אע"פ שחסרה
 ויכר משמע והנסתר מה המנוחה שהיה
 חסרה לו דעויר ונמנומה דורשין
ש: שמאלית אחרינה כפי. נמי (ו) לעשר:
 יעוט אלף לרבות דלפי' ימין דהן שברה
למית כפי. (ז) חד גופישיא אף לנלווי
 גופישיהו חד בעני וחד לעשר שלח חלמר
 היה ארינה מה אף שמאלית אף בעלמא
 נל. (ח) הני לישני לא הנירא דכל שני
 דברים ארינה דאי נוחא לתיקין מייניהו
 שנייה. ונראה בעיני דמדרכות כל כך
 נלמח שמאלית מחד דלם אינו ענין כלן
 שן שמאלית וכו' וחד שלח חלמר מיעוט
 שמאלית דמנעא דרש נמי דכל כן דר
 כן אף דמנעא דרש דל' לא ר' הימנית דל'

[illegible]

זיל מנחה יקטיר וזיל לא לא
 שיר. זיק. ב) לעיל ח. ג) זיק.
 דפונתא דר' יוחנן. זיק.
 (לקמן ב.א. ו) (לקמן שס.)
 יומא מנ. ושינא. ח) לפי פי'
 חס' דלחמין ל"ג ב"מ דשמו

[illegible]

והרי"ס הבהו מזו דמנחה

- אוקרנה והקטיר
 המזבח אשר ריח נחת לו:
 ויקרא ב
 והביאה אל בני אהרן
 והניחם וקמץ משם מלא
 את מלקותו ומשמה על
 לבנתו והקטיר הבקן את
 קרתה המזבחה אשר היה
 חם לו: ויקרא ב
 וקרב את המנחה וטלא
 וזמנה הקטיר על המזבח
 וכל עלת הבקר:
 ויקרא ט ז
 וקטח הבקן מלז השמן
 נק על יפה הבקן
 וסאלית: ויקרא יו טו

(ג) במ' ומהלך דפסל: 2" ב 155

- הנה שפחה בן תמידי
קדושה: (ב) ודני' לא
תעשה: מכאן נראה לא
יש פסד: ד"ה מ' לא
קדוק מלפניה דלעיל
קדוק דאדמו' דל' און
קדוק וכו' הפסד הד"ר
קדוק מיה' מלפניה פסד
קדוק פסד: (ד) ד"ה שפחה
דני' וכו' אלא כתיב
קדוק מיה' בשפחה בן
קדוק אדמו' יהודי קדוק
קדוק: (א) וכו' מלפניה
קדוק עשיר: (א) וכו' אלא
קדוק וכו' ללא לקדמי
קדוק בולדו שפחה
קדוק לא בן דאם לא
קדוק

בת בימינו נפחזק ומה"ד באז

שמאלית מראצטרין. הכא
שמיני שמאלית כחל וכל בני
למא ימיני חסיד ומהיד
ופיה שמאלית ולא ימיני
עלמא בין שמאלית בין ימיני
יד ומהיד שמאלית אחרינא
יוב בה בעשירי חסיד:
(א) אחר מינע דרוריוהי
שמיני: (ב) כעני ואי שמוס
עוט: (ג) ארבע שמאלית
יוב הרי כעני וחרי בעשירי חד
ופיה שמאלית ולא ימיני וחד
אן שמאלית ולא אחר
אצטרין למשירי חסיד וחד

לוי עלייתו כר' שלא האמין
שיר שלח האמיר כר' אהרן
בן כהנא ששקצין מינות אל
ב' כתובין הבאים כאחד אלא
באילת השנין בזה שער מצר
לא נגמר ב' מחסותיו ור' אל
בחסות לא דלקמן איכא קרא
מניה וספולא דרענא ספול
לא נגמר בשתי מיקרא דמקרא
ונכתבה לימור שלא נעשה לא
ב' דנארק כר' אורי אל אר
נשים לא נ'מא מ'עט אחר
נלוי על השנים אבל השתא
לישונות וכולם ששקצין
כר' ששקצין בשמאל והרובין
ל' אף בעלמא ששאליתא ב'